

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 ianuarie 2005, ora 19³⁰

Ewald Frank

Vă salut pe toți în Numele Domnului pe toți cei care sunteți prezenți astăzi, pe toți cei care sunteți conectați la Internet ca să fiți alături de noi. Acum avem posibilitatea să fim auziți în întreaga lume, în două limbi – în germană și engleză. Nădăjduim că ne ascultă în direct un număr mare de persoane, care văd ce face Dumnezeu în prezent. Vă urez tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu în anul 2005. Să fie acesta anul care să ne aducă tot ce așteptăm, să vedem împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu, încât nimeni să nu mai întrebe „Unde este Dumnezeul vostru?”

Dorim ca toți să se simtă ca acasă, și de asemenea, Domnul să se simtă acasă în mijlocul nostru. Rugăciunea noastră a tuturor a fost ca de la prima întâlnire până la ultima, sau până la revenirea Domnului, El să fie în mijlocul nostru, noi să auzim Cuvântul Său și să fim cu toții binecuvântați, și să fim aduși din ce în ce mai mult în concordanță cu Cuvântul Său, până când se poate împlini voia desăvârșită a lui Dumnezeu.

Încă odată: simțiți-vă ca acasă. Avem vizite din Finlanda, Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Italia, Elveția, Austria, Franța, Belgia, Olanda și chiar din Africa de sud. Dorim bun venit fraților noștri din Cape Town, într-un mod deosebit. De fapt ei ar putea să se ridice în picioare, astfel ca toți să-i vadă pe cei trei frați ai noștri din Cape Town. Aceștia sunt prietenii noștri din Cape Town. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru.

De asemenea avem să vă transmitem salutări din partea multor frați. Întotdeauna acestea vin din partea fratelui Valstrem din Copenhaga. Apoi acestea continuă cu Orientul îndepărtat – avem

salutări din Nepal, India, Filipine, Sri Lanka. Avem salutări din întreaga Africă, Nairobi, Johannesburg, Cape Town. Fratele Daniel vă salută pe toți. Vă salută toți prietenii din Republica Congo, mai ales fratele Nbye, tatăl fratelui nostru iubit Jean Claude. Noi am avut acolo adunări minunate. Dacă pot să arunc o scurtă privire înapoi în anul 2004, noi am scris despre acest lucru în scrisoarea circulară: cel puțin 70 – 80 de mii de oameni au auzit Cuvântul lui Dumnezeu în decurs de trei luni, în țările din Africa, pe mari stadioane de sport. Au fost până la 22 de mii de oameni pe stadioane. Mi-amintesc că în Lubumbashi guvernul mi-a oferit limuzina de stat, un Mercedes, la fel ca în Kinshasa, cu tot cu șofer și cu gărzile de corp ale președintelui. În Lubumbashi am avut 22 de polițiști care s-au îngrijit ca totul să meargă bine pe stadion. Dumnezeu a avut grijă de tot. Iar în Kinshasa n-am văzut și n-am auzit nimic referitor la nota de plată de la hotel. Am stat acolo pe cheltuiala statului. Dumnezeu deschide uși, Dumnezeu deschide inimi. Care dintre frații noștri a fost în adunările din Congo? Vă rog să vă ridicați. Acolo este un frate. Am crezut că sunt mai mulți care au fost prezenți. Mai este un frate. A fost pur și simplu ceva copleșitor să vezi în ce fel a rodit Cuvântul lui Dumnezeu, și ce seceriș de suflete a putut să aibă loc.

Știți cu toții că punctul important este mântuirea sufletului. Acesta este lucrul principal. Și apoi noi primim făgăduințele date de Dumnezeu, le credem și credința ne conduce în împlinirea făgăduințelor, astfel ca noi să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul acesta. Haideți să nu trăim în trecut, ci în prezența lui Dumnezeu, iar prin credință să privim în viitor.

Referitor la ce s-a întâmplat în Asia de sud-est, lăsați-mă să citesc din evanghelia după Luca, cap. 21. (În seara aceasta vom urmări o parte din filmul cu fratele Branham – doar ultima parte din acest film, care prezintă serviciul de vindecare – circa 25 de minute. Noi dorim cu adevărat ca toți să fie informați despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu și despre ceea ce a făcut El și despre ce continuă El să facă.) Acum, referitor la ceea ce s-a întâmplat – după câte știu eu, cel puțin urechile mele au auzit pentru prima dată cuvântul „cutremur marin”. Despre cutremure de pământ am auzit, am citit, avem în birou

o carte întreagă despre toate cutremurele: cel din 1906 în San Francisco, și toate celelalte cutremure soldate cu mii de morți. Dar despre „cutremur marin” și asemenea valuri, încă nu s-a mai auzit. Poate se va întâmpla din nou atunci când coasta de vest a Americii se va rupe. În Luca 21 scrie în v. 25: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor.” „la auzul urletului mării și al valurilor.” Dacă am auzit bine, valurile au atins o viteză ca de avion, de câteva sute de kilometri pe oră, și au provocat mari pagube. Este un cuvânt în Mat. 24, care se referă la vremea lui Noe: „și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți.” Nimeni n-a întrebat mai înainte „Unde este Dumnezeu?” Iar după aceea nimeni n-a mai putut să întrebe, pentru că oamenii muriseră. Acum cei ce au mai rămas întreabă „Unde a fost Dumnezeu?” Dumnezeu a fost acolo unde este întotdeauna. Dar oare de ce nu întreabă oamenii de Dumnezeu înainte? Cei mai mulți spun că Dumnezeu nu există. Și toți ceilalți își fac un dumnezeu propriu.

Revenind la acest extraordinar cutremur marin – am aici patru sau cinci e-mail-uri: nici unul dintre frații noștri din Thailanda, Sri Lanka, India, n-a pățit nimic. Toți, toți, toți sunt bine. Pretutindeni credincioșii au fost cu adevărat păziți. Noi Îi mulțumim Domnului pentru acest lucru. Și în zona aceea unde s-a întâmplat catastrofa, eu am predicat acum un an sau doi. Am predicat în Pucket și în Sri Lanka; nu doar în Colombo, ci până în nord, în Jafna, ca să duc Cuvântul Domnului. La fel și pe coasta de est a Indiei. Peste tot am lăsat în urma noastră amprenta propovăduirii Cuvântului. Eu am spus-o aici cu ceva timp în urmă: în ultimele adunări din martie 2004, am avut în India, în Madras, peste o mie de persoane în adunare. Și în nordul Bombay-ului au fost în adunare peste trei mii de oameni. Pretutindeni, poporul lui Dumnezeu este gata să asculte Cuvântul Domnului. Și noi avem un mesaj dumnezeiesc – nu mesajul unei denominații. De aceea nu avem teme preferențiale în predicare, ci predicăm tot planul lui Dumnezeu. Și judecați voi singuri dacă nu s-a predicat într-un mod echilibrat. Judecați voi singuri dacă nu este Domnul nostru centrul vestirii noastre: Isus Hristos Cel răstignit, Cel

înviat, Cel ce s-a înălțat la cer, și Cel ce va reveni. O spun acum aici: EL VA REVENI ÎN TIMPUL NOSTRU. Poate că cineva va spune: „Frate Frank, ai tu dreptul să spui așa ceva?” Vă citesc; eu mi-am notat în Biblia mea ce i s-a spus fratelui Branham. Și țineți minte: dacă îl amintim pe fratele Branham, atunci nu facem lucrul acesta pentru că așa ne vine nouă sau pentru că vrem să rănim sentimentele cuiva. Nu, nu. Dacă-l amintim pe Pavel, n-o facem pentru a-i jigni pe oameni; sau dacă-l amintim pe Moise sau pe proroci, sau pe Ioan botezătorul, desigur că n-o facem pentru a răni sentimentele cuiva; ci pentru a da mai departe informația divină, pentru a spune poporului lui Dumnezeu că atunci când Dumnezeu face istorie și împlinește făgăduințe, El lucrează într-un mod supranatural pe pământ. Dacă nu se întâmplă nimic supranatural, atunci probabil că Dumnezeu nici măcar nu este prezent; pentru că acolo unde este El prezent, acolo se întâmplă lucruri extraordinare, supranaturale.

În 11 iunie 1933, între orele 14 și 15, în acea după amiază de duminică, când fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană în râul Ohio, s-a coborât Lumina supranaturală, într-un mod vizibil pentru toți oamenii, (mai mult de patru mii de persoane), și din această Lumină Glasul a vorbit: „AȘA CUM IOAN BOTEZĂTORUL A FOST TRIMIS CA SĂ PREMEARGĂ PRIMA VENIRE A LUI HRISTOS, TOT AȘA MESAJUL CARE ȚI-A FOST DAT ȚIE VA FI UN PREMERGĂTOR AL CELEI DE-A DOUA VENIRI A LUI HRISTOS.” Pot să concluzionez de aici că după acest mesaj nu va mai urma nici un altul? Acesta este ultimul mesaj – mesajul timpului de sfârșit. Pot să trag această concluzie din ceea ce s-a spus? – „MESAJUL CARE ȚI-A FOST DAT ȚIE VA FI UN PREMERGĂTOR AL CELEI DE-A DOUA VENIRI A LUI HRISTOS.” Apoi fratele Branham o repetă: „NU CĂ AȘ FI EU PREMERGĂTORUL, CI MESAJUL VA FI PREMERGĂTORUL!” S-o mai citesc odată? „TOT AȘA MESAJUL CARE ȚI-A FOST DAT ȚIE VA FI UN PREMERGĂTOR AL CELEI DE-A DOUA VENIRI A LUI HRISTOS.” Frați și surori, noi am crezut lucrul acesta nu numai pentru că a fost spus, ci pentru că a fost o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu. Și Dumnezeu are dreptul să vegheze asupra Cuvântului

Său, iar atunci când se împlinește timpul, Dumnezeu face ceea ce a făgăduit. Și astfel noi suntem foarte recunoscători pentru că Domnul ne-a dat harul să recunoaștem ceea ce a făgăduit El, și apoi să primim ceea ce a rânduit El pentru noi în legătură cu împlinirea făgăduinței – ceea ce ne-a dăruit prin harul Său. Dumnezeu nu spune cuiva ceea ce vrea respectivul să audă – asta știm cu toții. Dumnezeu este sfânt, Cuvântul Său este sfânt. Și El are dreptul, așa cum a făgăduit, să întoarcă inimile credincioșilor înapoi la început, la credința părinților. În legătură cu acest lucru este corectarea tuturor lucrurilor introduse în creștinism, dar care nu aparțin învățăturii originale. Înapoi la Cuvânt! Și acest lucru începe cu Dumnezeirea. Noi trebuie s-o spunem aici: dacă de exemplu oamenii mărturisesc că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, atunci ei pot să fie de păreri total diferite vis-a-vis de punctul acesta. Să vă spun trei sau patru păreri despre acest lucru? Unii cred că Isus Hristos a venit la existență atunci când Dumnezeu a spus la început „Să fie lumină!” Ei spun că în acel moment la venit la existență Fiul. Dar Scriptura nu spune acest lucru, și de aceea noi nu-l credem, și-l respingem.

Alții spun că Dumnezeu Tatăl L-a zămislit și L-a născut pe Fiul în veșnicie. Și ei Îl numesc Fiul lui Dumnezeu. Nu există nici un singur verset care să spună așa ceva – și de aceea noi nu credem așa. Noi credem așa cum spune Scriptura.

Iar alții cred că Dumnezeu Tatăl și „Dumnezeu Fiul” L-au adus după aceea la existență pe Duhul Sfânt, ca pe o a treia persoană. Noi nu credem nici acest lucru. Noi nu-l putem crede, pentru că nu este nici un cuvânt din Scriptură care să susțină părerea aceasta.

Dacă vrem să vorbim de asemenea despre o mare denotație cunoscută în lumea întreagă și care întotdeauna a fost în centrul atenției mai ales atunci când botează, și ei cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Dar explicația lor este că arhanghelul Mihail este Isus Hristos din Noul Testament, ceea ce înseamnă Fiul lui Dumnezeu.

Și noi nu credem toate aceste versiuni născocite de oameni. Mie nici măcar nu-mi trece prin cap să cred așa ceva. Noi credem ce spune Scriptura. Fiul a fost făgăduit pe parcursul întregului Vechi

Testament, ca Mântuitor, ca Răscumpărător, care va veni ca să zdrobească capul Șarpelui. Fiul a fost făgăduit în Isaia 7:14: „fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).” Citiți numai în Matei 1, în evanghelia după Luca. Acolo este scris: „Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin prorocul, care zice: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuel”, care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi”.” Apoi dacă o citiți chiar în cele trei evanghelii, Matei, Luca și Marcu, veți vedea că până și îndrăciții strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu.” Frați și surori, nu ajunge dacă cineva ne spune „Cine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, este de la Dumnezeu.” Noi avem nevoie de mărturisirea biblică, adevărata mărturisire. „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiul ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”” Noi credem așa cum spune Scriptura!

Și numai ca să subliniem acest lucru foarte clar: fratele Branham a avut sarcina să pună pe sfeșnic vestirea biblică! El a înnotat împotriva curentului. El n-a avut de ales. El a fost purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu! El n-a putut să le spună oamenilor ce doreau ei să audă, ci, ca purtător de cuvânt al lui Dumnezeu, el a trebuit să pună din nou pe sfeșnic adevărul biblic, ca să cheme afară din toată robia și confuzia babiloniană. Credeți-mă: fiecare învățătură falsă din toate denomiinațiunile, este ca o temniță. De curând noi am privit lucrul acesta din prorocul Isaia 42. („să scoți din temniță pe cei legați...”)

Este vorba despre temnițe; oamenii sunt robiți duhovnicește în acele închisori. Toate bisericile își au credințele și regulile lor și au propriile crezuri.

Deci, înainte de revenirea lui Isus Hristos a trebuit să fie pusă pe sfeșnic vestirea adevărată, astfel ca toți cei ce sunt din Dumnezeu să audă glasul lui Dumnezeu și să aibă ocazia să se întoarcă la Domnul, să fie sfințiți în Cuvântul adevărului, și să fie spălați cu apă prin Cuvânt – să fie spălat tot ce nu aparține Cuvântului, și apoi să fie sfințiți în Cuvânt, cum este scris în Ioan 17:17.

Frați și surori, această slujbă, mesajul dat de Dumnezeu, este în legătură cu scopul cel mai important din planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Scopul cel mai important al lui Dumnezeu este ca la sfârșitul timpului de har să se arate o Biserică Mireasă fără pată și fără vreo zbârcitură, unită cu Mirele. O Biserică în care nici unul nu are cunoștința sau învățătura lui proprie, ci noi toți suntem învățați de Dumnezeu, și ajungem la unirea credinței și a cunoștinței.

Am putea atinge multe puncte aici. Același lucru este în cazul botezului. Chiar și astăzi oamenii au diferite puncte de vedere în ceea ce privește felul în care trebuie să se facă botezul. Spre exemplu, în biserica de stat din Egipt - Biserica Coptă, în care sunt mai multe direcții – în a opta zi de viață copilul este scufundat gol într-un bazin, apoi este scos afară. Ei botează prin scufundare pentru că știu că termenul de „baptiso” înseamnă „scufundare”. Dar ei botează în felul acesta sugari, și se deosebesc de ceilalți care stropesc doar copilul cu câteva picături de apă pe frunte. Însă Scriptura zice: „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit...” Botezul se face după ce oamenii au crezut, iar credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, și astfel omul este adus în legătură cu Dumnezeu, în părtășie cu Dumnezeu. În locul acesta noi credem ce a spus Domnul nostru. În această legătură încă mai trebuie publicată ceva literatură. Trebuie să ne întoarcem la început.

Dar desigur că noi am înțeles prin descoperire că Numele, Numele în care trebuie să fie cineva botezat, este un Nume nu niște titluri: „și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” Apoi mergem la ce a scris Petru... și poate pentru aceia care vin dintr-o denominațiune și care mai argumentează spunând că botezul ar trebui făcut „în” sau „pentru” Numelui... adică dacă ar trebui spus „Te botez în Numele” sau „Te botez pentru Numele”. Eu voi spune sau chiar voi scrie ceva și despre această temă. Dar cine citește Scripturile desigur că va vedea că Petru a spus foarte clar în Fapte 2: „fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”. Apoi Pavel spune în Romani 6: „toți câți am fost botezați în (pentru) Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui.” Atunci avem ambele lucruri împreună: și „în” și

„pentru”. Cuvântul grecesc „eis” înseamnă cu adevărat și „în” și „pentru.” Aici nu trebuie despicat firul în patru. Frați și surori, a sosit timpul când noi mergem de la verset la verset, prin Duhul Sfânt, și apoi vedem în ce armonie a fost scris Cuvântul slăvit al lui Dumnezeu și ne-a fost lăsat și nouă.

Apoi referitor la slujba fratelui Branham, prin aceasta Dumnezeu a vrut să îndrepte atenția copiilor lui Dumnezeu la ceea ce urma să fie spus prin mesaj. Desigur că noi nu admirăm un om și nu slăvim pe nici un om. Nu predicăm un om, ci Îl predicăm pe Isus Hristos! Însă nu putem să ocolim ceea ce a făcut Dumnezeu. Noi nu avem voie să facem lucrul acesta. Noi nu avem voie să facem lucrul acesta! Trebuie să credem așa cum spune Scriptura. Poate pentru mine este mai ușor să cred, pentru că am fost martor la această slujbă. Mă gândesc la ultima conversație pe care am avut-o cu fratele Branham... am mai spus lucrul acesta aici mai înainte, odată. Când citeam în Faptele Apostolilor, era acolo un punct pe care nu-l înțelegeam, poate de la vârsta de 12 ani, când am început să citesc Biblia. Este vorba despre locul din Fapte, în care se spune că Pavel a făcut o juruință (F.A. 18:18, 21:24) și și-a tuns capul, plătind pentru curățirea de păcate, comportându-se ca și cum rămăsese tot un evreu religios. El a intrat în Templu, și a plătit chiar și pentru cei care erau împreună cu el. Când dădeam peste acest verset eu spuneam: „Pavele, când voi veni în cer, îți voi pune o singură întrebare: De ce ai procedat așa?” Și iată că la sfârșitul conversației, după ce fratele Branham îmi spusese cuvânt cu cuvânt ceea ce-mi spusese Domnul mai înainte, și a spus „Așteaptă cu împărțirea hranei până ce vei primi și restul”, a urmat un moment de tăcere. Apoi deodată a venit propoziția: „Frate Frank, nu trebuie să-ți faci griji despre călătoria lui Pavel la Ierusalim.” Eu vă spun: trebuie să fi trăit așa ceva! În ziua aceea eu nu mă gândisem la problema aceasta cu Pavel. În ziua aceea am avut alte lucruri pe inimă și în minte.

Eu amintesc acest lucru acum, numai ca să vă spun (așa cum am scris și în scrisoarea circulară) cum Dumnezeu a plănuit și a pregătit totul mai dinainte, cuprinzându-ne pe noi toți în planul Său, când timpul urma să se împlinească. Mă puteți crede. În martie 1956,

când am emigrat, mi-am rupt pașaportul în bucăți și l-am aruncat în ocean. Nu-mi mai trecea prin cap să mă întorc. Eu îmi achitasem casa, aveam un Ford drăguț în două culori, albastru și alb – era foarte frumos, erau acolo toate lucrurile la care se poate gândi un om. Apoi a urmat iunie 1958. Eu vorbeam cu fratele Branham pe platformă, în timp ce Moris Cerullo spunea câteva cuvinte. Și fratele Branham a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu mesajul acesta.” Pentru mine, pe de o parte se prăbușea o lume iar de cealaltă parte lucrul acesta mi-a pătruns așa de adânc în inimă încât nici nu am avut libertatea să fac o alegere. În clipa aceea am știut că aceasta este porunca Domnului și că trebuie s-o ascult! Sincer: ce aș fi putut face eu de atunci încolo ca să duc în toată lumea Cuvântul descoperit? Dumnezeu a vrut ca lucrurile să se petreacă astfel, și El le-a călăuzit astfel. Și vă spun: nici voi nu sunteți aici pentru că așa ați vrut voi; din Kazahstan, de pretutindeni, de la răsărit și de la apus. Dumnezeu ne-a chemat împreună, și lumea întreagă s-o audă, din toate popoarele, limbile și neamurile: Domnul Își vestește Cuvântul Său. Ultimul mesaj este premergătorul venirii Domnului. Și de aceea eu sunt convins că noi suntem generația... că noi trebuie să fim generația care va fi martoră la revenirea lui Isus Hristos. Mă pot referi și la Sfânta Scriptură în punctul acesta. Să vă citesc din Luca 21:24? Aici însuși Domnul și Răscumpărătorul nostru ne arată foarte clar ce se va întâmpla cu Israelul: „Vor cădea sub ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, - și acum urmează: nu pentru totdeauna ci - până se vor împlini vremurile neamurilor.” „...până se vor împlini vremurile neamurilor.” Apoi citim v. 25, cu care am și început, despre tot ce va veni peste pământ, despre valurile mării care urlă, etc. Și noi putem spune aici, că ceea ce s-a întâmplat în Asia de Sud Est, la circa 5 grade de Ecuator – ce impact a avut? Și încă ceva aici: fratele Hanskek mi-a arătat un ziar în care este scris că nici măcar un singur animal n-a pierit. Animalele au fost avertizate. Elefanții au fugit și nu au fost acolo unde au venit inundațiile. Toate animalele au fugit. Într-un articol scria că nu s-a găsit nici măcar un iepure mort. Nu s-a găsit nici un animal mort. Toate au fugit. Amintiți-vă: când fratele Branham a vrut să meargă pentru a doua oară în India, el a vorbit despre un articol

dintr-un ziar: când în India a avut loc un cutremur, vitele au fugit ca să scape. Frați și surori, natura încă mai are o legătură cu Acela care a creat-o. Omul a fost despărțit de Dumnezeu, dar el a și fost împăcat cu Dumnezeu. Aleluia! Slavă Dumnezeului nostru.

Dar aici, în Luca 21, ni se spune de la v. 34: „Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” Este minunat! Poate citim și v. 31: „Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri...” „...când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri...” Mai înainte am citit despre urletul mării și al valurilor, și după aceea citim despre tot ce se petrece înaintea revenirii Domnului, apoi Domnul nostru spune: „Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.” Apoi urmează asigurarea, făgăduința din v. 32: „Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.” Aleluia. Slavă Dumnezeului Celui viu, pentru Cuvântul Său minunat și slăvit. Aici este scris totul.

Acum încă niște gânduri înainte de difuzarea filmului. Aș vrea să citesc din evanghelia după Ioan, cap. 1:41: „El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care, tălmăcit înseamnă Hristos). Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa”, (care, tălmăcit, înseamnă Petru).” Aici ni se relatează pentru prima dată ce s-a întâmplat când oamenii Îl întâlneau pe Domnul pentru prima dată. El le cunoștea numele, știa cine sunt ei, și cunoștea chiar și numele părinților lor. Iar acum urmează ceva foarte foarte important. În v. 45 citim: „Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”” Accentul cade pe „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și prorocii.” Oamenii spuneau, privind la exterior, că El era fiul

lui Iosif. Noi știm că EL a fost și este Fiul lui Dumnezeu, așa cum spune Scriptura. Dar aici este ceea ce se vede din punct de vedere firesc. Este atât de frumos căci Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat în toate privințele. Și este și mai frumos că noi putem să deosebim totul corect, și anume cine și în ce legătură a spus ceva.

Apoi în v. 49: „Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”” Asta s-a întâmplat după ce Domnul nostru i-a spus: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Frați și surori, trebuie să vă gândiți că toți prelații religioși erau împotriva lui Isus și spuneau oamenilor tot felul de lucruri despre El. Oamenii au avut nevoie de descoperire ca să recunoască cine este Isus Hristos. La fel este și azi. Avem nevoie de descoperire; fără aceasta nu se întâmplă nimic. Tot ce vine de la Dumnezeu vine prin descoperire; căci Isus Hristos este descoperirea personală a lui Dumnezeu. El a putut să spună: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.”

Am amintit aceste două experiențe pentru că vreau să puteți înțelege care a fost scopul slujbei fratelui Branham: ca oamenii să vină la adevărata credință în Isus Hristos, care ni s-a descoperit ca Mântuitor, ca ei să poată să facă deosebirea între ceea ce oferă o religie sau o biserică, sau un mare evanghelist, ca prin lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu să fie călăuziți la Domnul, prin descoperire. După aceea nimeni nu le-o mai poate lua. Aceasta rămâne pentru totdeauna. Exact cum s-a întâmplat cu femeia de la fântână, din Ioan 4. În Ioan 4:19 scrie: „Doamne, văd că ești proroc.” „Doamne, văd că ești proroc.” Ea era convinsă. „Du-te de cheamă pe bărbatul tău...” Ea a știu: „Oh... oh... Aici este cineva care nu mă cunoaște, dar știe câte ceva despre mine. Oh...oh...” „cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.” Apoi a venit descoperirea: „Doamne, văd că ești proroc.” Dacă eu ar trebui s-o spun astăzi, cu cunoștința de azi așa spune: „Doamne, eu recunosc că Tu ești Prorocul!” Oricine poate să fie „un proroc”. Dar numai Unul a fost Prorocul! Numai Unul! Pentru că Moise a spus: „Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!” (Deut. 18:15-19)

Lucrul cel mai important este în v. 25: „Știu că are să vină Mesia, (cărui I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Aleluia!

Noi putem mărturisi același lucru azi. Fratele Branham nu i-a cunoscut pe oamenii pentru care se ruga, dar Domnul ne cunoaște pe toți. El știe cine suntem, unde locuim, El știe totul. El ne cunoaște pe nume, așa cum l-a cunoscut și pe Natanael.

Simplitatea iubitelui nostru frate Branham nu poate fi povestită. Era atât de sărac încât nici nu și-a putut permite să-și cumpere un costum. El primea numai 100 de dolari pe săptămână, pentru familie. Dacă-l vedeți în fotografia aceea cu costumul deschis la culoare, atunci vă rog să țineți minte că acel costum i-a fost dăruit. Eu am stat cu el în mașină – mașina de asemenea fusese un dar din partea fratelui Arganbright din L.A. California. Era un om care a fost ridicat deasupra lucrurilor pământești. Și mă gândesc uneori că nimeni nu s-a îngrijit de el așa cum ar fi trebuit. Acest lucru te face să-ți pară rău. Eu am spus aceste lucruri numai ca voi să știți, când veți vedea un om simplu cu un costum deschis la culoare, de ce vine peste noi un fel de părere de rău, și în acest costum simplu este un om al lui Dumnezeu. Exteriorul nu este important. Cine l-a văzut pe Ioan botezătorul, a văzut un om îmbrăcat într-o piele de cămilă, încins cu o curea de piele. În felul acesta s-a ridicat el. Toți cei care au vrut să-și bată joc de el, au putut s-o facă. Dar el a fost cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu, așa cum a spus Domnul nostru că între cei născuți din femei, nici unul nu a fost mai mare decât Ioan botezătorul. Apoi urmează încheierea acestei afirmații: „Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.” Ioan a făcut legătura între Vechiul Testament și Noul Testament. El a murit înainte ca Domnul nostru să-Și dea viața și sângele pe crucea Golgotei. De aceea este scris în Luca 16:16: „Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.” La fel este și astăzi. Credeți-mă, sunt atâtea piedici, dar dacă am recunoscut că Dumnezeu a trimis un mesager ca să pregătească calea, ca să ne aducă înapoi la început, nu mai este atât

de important cum este el îmbrăcat, ci el este purtătorul Cuvântului divin, al mesajului dumnezeiesc pentru vremea noastră.

Apoi, în ceea ce privește darul acesta supranatural, știți cu toții ce este scris în Ioan 5:19-20: „Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” El vedea, era un văzător. Prorocii erau numiți văzători. Ei nu spuneau pur și simplu ceva, ci mai întâi vedeau în vedenie apoi venea inspirația în legătură cu ceea ce le era arătat în vedenie și apoi ei puteau să spună „Așa vorbește Domnul.” Tot așa a fost și cu fratele Branham. El era un văzător. El vedea într-o vedenie persoana și după aceea primea prin inspirație ceea ce trebuia să spună acestei persoane. Frați și surori, acum vom urmări pentru câteva minute filmul acesta, poate 20 de minute din acesta. Vă rog nu vă uitați la ceas, ci doar priviți la Domnul, Dumnezeu nostru. Priviți la El, și rugați-L pe Dumnezeu să vă descopere, nu pentru că se spune de aici din față, ci pentru că așa este scris în Cuvânt, și Dumnezeu cunoaște Sfintele Scripturi pe care le citim noi. El le cunoaște bine. El veghează asupra Cuvântului Său, și împlinește ce a făgăduit.

Amintesc și gândul următor: când fratele Branham vorbește în mărturiile sale despre experiențele lui, și mai ales despre însărcinarea lui din 7 mai 1946, el a spus că Îngerul Domnului care a venit la el în cameră în jurul orei 23 s-a referit la Ioan 1, a amintit Ioan 4, și i-a explicat că aceeași slujbă care s-a manifestat în vremea Domnului Isus cu evreii și samaritenii, se va repeta acum înaintea Bisericii, ca ultimul semn supranatural. Și, frați și surori, așa a avut loc începutul ultimei treziri, care mai întâi a fost o trezire în care s-a manifestat darul vindecării supranaturale. Apoi au urmat punctele de învățătură și după aceea au fost deschise peceteile, și după aceea a venit Cuvântul prorociei și a fost pus pe sfeșnic. Sunt într-adevăr toate cele trei aspecte: partea evanghelistică, partea de învățătură și partea profetică. Nouă ne-au fost descoperite prin har. Și eu o spun azi în acest loc: niciodată n-a fost descoperit atât de adânc planul de mântuire al Dumnezeului nostru și Cuvântul Celui Atotputernic, așa cum este acum în zilele noastre. Dumnezeu i-a spus prorocului Daniel:

„pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului.” Noi suntem în vremea sfârșitului, și de aceea trebuie să cunoaștem aceste lucruri ca să avem o orientare divină. Și Dumnezeu ne-a dăruit această orientare prin harul Său. Iar noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

Vă rog nu vă simțiți uitați, simțiți-vă incluși. Eu nu sunt un proroc și cred că nici fratele Rus nu se gândește că el ar fi un proroc, sau vreunul dintre noi cei care stăm aici în față. Fratele Rus spune „Din păcate nu.” Dar Dumnezeu încă mai dă daruri. Noi o credem. Și el chiar o va face. Dar Dumnezeu ne-a dăruit prin harul Său, în toată plinătatea, descoperirea dată de El tuturor apostolilor și prorocilor, și ne-a descoperit Cartea întreagă, de la Gen. 1 până la Apoc. 22, ultimul verset. Și prin acest lucru recunoaștem de asemenea că Dumnezeu este credincios, și nu Și-a părăsit poporul, și a mărturisit că El este Același și în generația noastră. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm câteva cântări („Numai să crezi”) și apoi vom urmări filmul.

[Urmează filmul cu fr. Branham – n.tr.]

<<Vă întreb ceva. Dacă ceea ce v-am spus eu este adevărul, atunci Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său. Nu este obligat față de mine, ci față de Cuvântul Lui. Și atunci El va împlini ceea ce a spus, în felul în care a spus-o. Și dacă El o face, atunci vreți cu toții de aici, care nu L-ați primit pe Isus Hristos, să-L primiți? Și voi, cei ce sunteți aici, El va avea milă de voi dacă aveți credință. Rugați-vă doar, și spuneți: „Doamne, eu sunt un credincios, și vreau ca Tu să mă vindeci în seara aceasta.” Și Dumnezeu o va face.

Tocmai am venit din Africa, unde trebuie să mă întorc peste câteva săptămâni. Africa, India, Palestina, Germania... La Durban, în Africa de sud, după ce au trecut prin rândul de rugăciune trei sau patru inși, și au văzut puterea Duhului Sfânt lucrând în oameni, și au văzut ce face Dumnezeu, trei zeci de mii l-au acceptat pe Isus ca Mântuitorul lor personal – la o chemare la altar. Trei zeci de mii odată! Eu cred că dacă noi luăm Cuvântul lui Dumnezeu ca regulă, și mergem să predicăm evanghelia în toată lumea... Evanghelia nu a

venit numai prin cuvinte, ci în puterea și demonstrarea Duhului Sfânt. Deci Evanghelia demonstrează puterea Duhului Sfânt.

Eu am fost în multe țări. Ei spun: „Noi nu mai vrem misionari. Noi știm acum mai multe decât știți voi. Dar vrem să vedem pe cineva care are suficientă credință pentru a face să se manifeste Cuvântul lui Dumnezeu.” Acest lucru doresc ei să-l vadă. Și așa se întorc ei la Dumnezeu. În felul acesta ei Îl află pe Hristos, pentru că ei cred în felul acesta. Și eu mă încred în Dumnezeu din toată inima mea, că vor fi mulți în seara aceasta care-L vor afla pe Hristos la fel, pentru inima lor. Fie ca Domnul Isus din Nazaret să binecuvânteze pe fiecare din voi. Aceasta este rugăciunea mea.

Nici un om nu L-a căutat vreodată pe Dumnezeu. Dumnezeu îl caută pe om. N-a fost niciodată vreun om pe lume care să-L caute pe Dumnezeu. Dumnezeu îl caută pe om. La început, în grădina Eden când omul a căzut, s-a arătat pornirea omului. Omul s-a ascuns și Dumnezeu l-a căutat. Isus a spus „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl.” El trebuie să fie atras mai întâi de Tatăl.

Aș vrea să vă explic ceva despre vedenii. Câți dintre voi cei care sunteți prezenți aici, ați avut vreodată un vis? Cred că două treimi dintre voi. Este adevărat că mulți oameni nu visează. Noi vorbim despre subconștient. Aici este prima voastră conștiință (partea conștientă – n.tr.), iar aici în inimă este subconștientul. Eu încerc să lucrez prin Duhul Sfânt asupra acestui subconștient. Eu pot să întreb pe oricine: „Crezi tu?” Și el poate să-mi răspundă teoretic „Oh, da, domnule.” El crede cu capul, cu mintea, dar ce spune omul lăuntric? Nu cel de pe stâlp dirijează corabia, ci cel din sala mașinilor.

Uneori când dormi, intri în acest subconștient și visezi despre lucrurile pe care le-ai făcut când erai treaz. Apoi când te trezești îți amintești ce ai visat. După ani de zile, încă îți mai amintești câte un vis. O parte din tine a fost undeva (corect?) altfel nu ți-ai mai aminti. La omul care doarme adânc subconștientul său este undeva departe în spate. Dar la un văzător, subconștientul nu este undeva în spate, ci este chiar în fața ochilor lui. El nu merge să doarmă, ci are ochii deschiși și vede pur și simplu. Dumnezeu a dat omului o cale ca să viseze visuri.

Dacă eu aş spune cuiva „Visează-mi un vis”, el nu ar putea. Dumnezeu a pus în Biserică pe unii apostoli, proroci, pe cei ce au darul de vindecare – toate aceste slujbe sunt pentru desăvârşirea bisericii. Pavel a spus: „Dacă toţi vorbiţi în limbi, şi ar intra un necredincios, n-ar zice el că sunteţi nebuni? Dar dacă unul proroceste şi descoperă tainele inimii, oare nu va cădea la pământ şi va zice că într-adevăr Dumnezeu este cu voi?” Corect? Nu este aceasta evanghelia? Nu a fost Acela Isus Hristos ieri? Nu este El şi astăzi? Voi Îl puteţi crede când vorbeşte în limbi, Îl puteţi crede când lucrează prin Duhul Sfânt, dar eu Îl cred în deplina măsură în care este El. Acelaşi Domn Isus nu este mort, ci a înviat din morţi, şi este aici în seara aceasta, pe această platformă, acum. Fie ca El să vă binecuvânteze şi să vă ajute.

Eu nu am mai fost aici până acum. Din cei pe care-i am în faţa mea nu este nici unul pe care să-l fi cunoscut înainte. Doar câţiva de aici de pe platformă. Mi-l amintesc pe fratele Boze. L-am văzut pe omul de lângă el. Nu mai ştiu cum îl cheamă, dar... Şi... fratele Lindsay, numai... eu cunosc numai vreo trei-patru predicatori care sunt aici. Dar Dumnezeu vă cunoaşte pe voi toţi. Este adevărat? El vă ştie pe toţi.

Acum, Dumnezeu din cer ştie că eu nu-mi amintesc s-o fi văzut niciodată în viaţa mea pe doamna care stă aici. Doamnă, ne cunoaştem noi? Noi nu ne cunoaştem deloc. Însă Dumnezeu o cunoaşte.

Acum, dacă Isus este acelaşi ieri, azi şi în veci, haideţi să schimbăm puţin tabloul. „Ieri”, când urma să afle ceva despre o femeie, El a spus: „Dă-Mi să beau.” Ea a spus: „Păi cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?” Dar Isus, stând puţin de vorbă cu ea, a văzut exact care era problema ei. Corect? Acum Isus a înviat din morţi şi în seara aceasta El trăieşte în noi. „Peste puţină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi totuşi Mă veţi vedea, pentru că EU („EU” este un pronume personal), EU voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârşitul lumii.” Acesta este adevărul evangheliei. Poate că nu aţi citit-o aşa, sau nu v-aţi gândit la lucrul acesta în acest fel, dar aşa este scris în Biblie. Poate că teologia voastră a ocolit pe undeva, dar

așa este scris în Biblie: „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.”

Acum, eu... Voi știți că aștept ceva. Așa este. Aștept Îngerul Domnului. Este adevărat. Eu sunt atât de neajutorat, exact ca orișicare dintre voi. Poate că aici sunt și critici. Câți dintre voi i-ați văzut fotografia? Știința a fotografiat lumina lui. Voi vă puteți uita la ea. Da, mulți ați văzut-o. Mii de copii s-au vândut. În studiourile Douglas din Houston Texas, George J. Lacy, unul dintre cei mai buni cercetători din America, a luat fotografia și a examinat-o ca să vadă dacă nu a fost un fals. Și Isus Hristos s-a dovedit Același ieri, azi și în veci

Acum, sigur că eu Îl aștept. Nu știu dacă El mă va ajuta în seara aceasta. Și dacă am spus ceva ca să mă laud, sau ceva ce nu ar fi trebuit să spun, Dumnezeu să mă ierte. N-am vrut s-o fac. Eu vreau doar ca în smerenie să-L reprezint pe Isus Hristos care acum mă ascultă. Mă rog ca mila Lui să fie aici în seara aceasta, când eu am vorbit aceste lucruri din Cuvântul Său, și El să vină și să ne ajute

Organista este aici? Aș vrea să cânte încet cântarea „Numai să crezi”. Și vă rog ca fiecare să fie într-un duh de rugăciune. Nu trebuie să vă aplecați capetele decât dacă vi se cere.

Acum, voi cei care veniți în rândul de rugăciune... Dacă El vă mustră, voi trebuie să... Va fi adevărat. Dacă este așa, voi trebuie fiți gata să suportați. Pretutindeni în sală, dacă El o spune, voi trebuie să știți că nu o spun eu, ci El. Și mergeți și îndreptați lucrurile.

Înainte de a fi vindecați, voi trebuie să vedeți de ce v-ați îmbolnăvit. Dacă mergeți bolnav la un doctor și acesta vă dă o aspirină, el nu este un doctor bun; el încearcă să scape de voi. Dacă este un doctor bun, el va diagnostica cazul până va afla cauza, și va începe să lucreze de acolo

Este același lucru pe care trebuie să-l facem noi aici. Dacă un duh rău... Dacă este un păcat nemărturisit sau ceva care nu este în voia lui Dumnezeu, ați putea să-l ungeți pe respectivul toată noaptea cu ulei, să plângeți, să strigați și să faceți tot ce vreți: demonul acela nu se va mișca de-acolo. Așa este. El are dreptul să rămână acolo. La acest lucru trebuie să fiți voi atenți. Dacă Dumnezeu a pus un blestem peste

cineva care a făcut ceva ce nu ar fi trebuit să facă, și voi veniți ca să-l îndepărtați, veți intra în probleme, așa cum a pățit-o Moise. Așa este.

El este aici, Duhul Sfânt. Acum, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iau sub controlul meu fiecare persoană de aici, spre slava lui Dumnezeu.

Vreau să-ți vorbesc puțin, soră. Desigur că tu-ți dai seama că se întâmplă ceva, că s-a întâmplat chiar acum. Dacă este așa, ridică-ți mâna, ca oamenii să vadă. Așa este. Vedeți? Este... Este prezența Lui. Așa este.

Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată în viața mea. Acum dacă Duhul Sfânt despre care am vorbit, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci; dacă eu am spus oamenilor că acest lucru este adevărat, iar El este Același, atunci îmi va descoperi ceva ce te va ajuta pe tine să crezi. Eu nu știu de ce ai tu nevoie. Însă El știe. Dacă Dumnezeu va permite lucrul acesta, îți vei accepta tu vindecarea, sau orice ai nevoie, ajutor financiar, sau orice lucru ar fi și pentru care tu ești aici ca să-L cauți pe El? Sau necazuri în familie, orice ar putea să fie, orice este, El va ști și va putea să-mi descopere. Corect? Și lucrul acesta Îl va face să fie Același, ca atunci când i-a vorbit El femeii de la fântână.

Eu vorbesc acum cu tine așa cum a făcut și El atunci, ca să intru în legătură cu duhul tău. Și te văd depărtându-te de mine. Tu ai avut un grav accident de mașină. Ai fost azvârlită în aer. Și ai avut o luxație la gât, și asta a dus la un cancer în gâtul tău... Tu ești un fel de învățătoare din Scriptură. Crezi că Isus Hristos te va face bine?

Tată Dumnezeule, în Numele Fiului Tău Isus Hristos, pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu, pentru această femeie muribundă, mă rog ca acest lucru rău s-o părăsească.

Satană, tu ești demascat. Ieși afară din femeie căci Biserica Dumnezeului Celui Viu îți cere să pleci, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

O clipă, soră. Vreau doar să-ți vorbesc. Sigur că tu știi că lucrul acesta nu mai este. Vezi cum gâtul tău...?... Totul s-a dus de la ea. Gușa a părăsit gâtul ei și ea... Dumnezeu să te binecuvânteze. Mergi pe drumul tău și fii recunoscătoare, fericită și bucuroasă. Poți să pleci.

Aveți numai credință în Domnul Isus. Chiar acum gândiți-vă numai la Domnul Isus. Când se gândeau la aceste lucruri, ei erau într-un singur gând. Amintiți-vă, Isus este Același ieri, azi și în veci. El este Același și astăzi. Aveți credință. Uitați-vă aici și credeți din toată inima, și fiți atenți doar aici, nu și în altă parte. Rugați-vă. Credeți mai departe în Dumnezeu.

Cred că aceasta este doamna. Este pacienta? Bine, vino aproape soră. Sigur că acest lucru nu-ți va face rău. Este doar prezența Lui și tu ești conștientă de asta.

Și eu... eu sunt fratele vostru. Aceasta nu este psihologie. Am simțit că gândul acesta vine din adunare. Nu este vorba de psihologie; este Dumnezeu Atotputernic. Înțelegeți? Înțelegeți? Nu este psihologie. Nu, nu este. Nu vă gândiți la așa ceva. Gândiți-vă că este Isus Hristos, toți într-un gând.

Soră, eu vreau doar să vorbesc puțin cu tine. Bănuiesc că nu ne cunoaștem. Dar Isus Hristos ne cunoaște pe amândoi. Aceasta este prima noastră întâlnire pe pământ. Dar El te cunoaște, și te-a hrănit toată viața ta. Și El mă cunoaște și pe mine. Și dacă eu, fratele tău, prin harul Lui, printr-un dar al lui Dumnezeu cu a cărui venire eu nu am avut nimic de-a face... Când eram un bebeluș, primul lucru de care-mi amintesc a fost o vedenie.

Vreau să te uiți o clipă aici. Sigur că ești bolnavă. Peste tine este un duh întunecat; este moartea. Și este sub forma unui cancer. Și cancerul este localizat la sân. Și tu ești... Văd că te-a examinat un tip solid... Tu ai o hernie. O hernie la intestine. Ai și o boală cu stomacul, o gravă problemă cu inima care te face să leșini. Acum câteva zile stăteai pe marginea unui pat și aproape că erai amețită, și te uitai către fereastră. Sunt adevărate aceste lucruri? Totul este adevărat. Orice a fost, a plecat de la tine.

Dar crezi tu că a fost Isus Hristos Cel care ți-a cunoscut viața? Mulțumesc. Tu știi că aici este ceva supranatural. Și dacă crezi că este Domnul Isus, așa cum am predicat eu din Cuvânt... crezi că este Domnul Isus? Știu că este un duh întunecat. Încă îl mai văd peste tine.

Este ceva foarte serios. Te cheamă Eva. Numele tău este York. Locuiești în orașul acesta. Stai la numărul 613 pe strada șase. Corect? Tu mergi acasă să fii bine. În Numele lui Isus Hristos fie ca ea să meargă acasă și să fie vindecată. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te bucuroasă și fericită.

Aveți credință; nu vă îndoiiți. Scriptura spune „Du-te și să nu mai păcătuiești ca să nu vină peste tine ceva mai rău.” Păcatul este necredință. Păcat nu este să bei, să fumezi, să joci jocuri de noroc. Acestea sunt atribute ale păcatului. Faceți aceste lucruri pentru că nu credeți. Isus a spus: „Du-te și să nu mai păcătuiești (sau să nu mai fii necredincios), ca să nu vină peste tine ceva mai rău.” Aveți credință în Dumnezeu. Credeți-L cu toată inima.

Eu văd cum Lumina încă o mai urmează pe femeia aceea. Da...

Lumina este acum deasupra unei persoane de culoare de acolo. Da, doamna cu vezica biliară și hernie. Doamna care stă acolo cu ceva alb în jurul gâtului, crezi că Domnul Isus te face bine? Dacă tu crezi din toată inima, poți să te ridici și să-ți revendici vindecarea, și să fii vindecată în Numele Domnului Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Aveți credință în Dumnezeu. Credeți voi?

Tu ai o hernie, nu-i așa, domnul care stă acolo. Corect? Tu te rugai „Doamne, fă ca omul acela să-mi vorbească.” Corect? Dacă este așa, ridică-ți mâna. Ridică-te în picioare. Credința ta te-a vindecat, frate. Du-te acasă; Isus Hristos te vindecă.

Același Domn Isus... Nu trebuie să fiți aici pe scenă; trebuie să aveți credință. Credeți-L pe Dumnezeu din toată inima și veți primi ceea ce cereți în rugăciune. Isus Hristos vă va dăruia dacă veți crede. Dar trebuie să aveți credință. Trebuie să-L credeți cu toată inima voastră, și Dumnezeu o va face.

Pacientul... Scuzați-mă, domnule. Credeți din toată inima? Da. Sunteți puțin emoționat din cauza prezenței Ființei Lui care este aici. Și cred că sunteți din afara orașului. Veniți tot din capitală, Richmond, Virginia. Aveți un cancer. Se află în interiorul gurii dvs., pe falcă. Corect? Vreți să mergeți acasă și să fiți vindecat? Primiți-L pe Isus ca Vindecător al dvs. Și în Numele lui Isus Hristos, fie ca acest cancer să-

l părăsească pe omul acesta. Dumnezeu să vă binecuvânteze, domnule. Mergeți în credință.

Ce spuneți? [Spațiu gol pe bandă --Ed.]

Acum văd că devii o persoană mai tânără, mult mai tânără decât ești acum. Suferi de un fel de durere de cap. Aceasta a venit cu mulți ani în urmă. A început acum circa 25 de ani. Și de atunci te deranjează. Tu ai fost un mare credincios. Și tu te-ai rugat ca să vină pentru ceasul acesta. Tu i-ai spus în rugăciune lui Dumnezeu că dacă ai putea să ajungi la mine și eu mă voi ruga, durerile tale de cap vor lua sfârșit. Sunt adevărate aceste lucruri? Sunt adevărate.

Tu ai auzit Cine a spus asta. Nu am fost eu. A fost numai glasul meu... A fost ceva, mi-amintesc că am văzut o persoană tânără. A fost așa cum s-a spus aici? Exact cum s-a spus. Crezi tu că Dumnezeu a făcut-o? Acum ești sigur că Dumnezeu este aici.

O clipă, eu văd altceva. Se pare că lângă tine stă o femeie tânără. Este o fiică. Și da, tu te pregăteai să mergi undeva; mergeai s-o vezi. Ea este din Indiana; locuiește în Richmond, Indiana. Soțul ei este un predicator. Și ea ți-a scris o scrisoare, ceva, spunându-ți să nu vii pentru că veneam eu aici. Corect? Ești vindecat. Poți să pleci. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Credeți numai; aveți credință în Dumnezeu. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci... Acum aveți credință și credeți.

Dumnezeu să vă binecuvânteze dragi oameni de culoare care strigați. El este întotdeauna gata să vă ajute când credeți, să-i ajute pe oamenii aflați în necazuri. O clipă, doamna... Acum văd că Duhul Sfânt stă în colț; este peste o doamnă de culoare. Ea se uită aici. Se roagă. Ea are o tumoră. Tumoră este în gâtul ei. Ea a ridicat mâna. Îți accepți vindecarea, doamnă?

Doamna care stă chiar în spatele tău, are și ea o tumoră în umăr. Așa este, doamnă? Ridicați-vă amândouă în picioare acum, doamnele de culoare. Isus Hristos vă vindecă pe amândouă. Puteți merge acasă și să fiți vindecate spre slava lui Dumnezeu. Credința voastră v-a vindecat. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Aveți credință în Dumnezeu. Nu fiți necredincioși, ci credeți că toate lucrurile sunt posibile celor ce cred. Amin.

Ce credință s-a acumulat în clădire. Pare ceva alb ca laptele în clădire. Acum cu siguranță sunteți în Duhul Domnului. Se poate întâmpla orice...?...

Cum te simți, doamnă? Crezi că eu sunt prorocul lui Dumnezeu? Eu vreau să spun că un proroc este un predicator. Tu nu te-aștepti ca eu să fiu de la cel rău; te-aștepti să fiu de la Dumnezeu. Așa o primești? Atunci te pot ajuta. Căci el mi-a spus că dacă îi voi face pe oameni să mă creadă și dacă voi fi sincer când mă rog, nimic nu va sta în calea rugăciunii. Nu eu sunt cel care vine în ajutor; Dumnezeu vindecă. Eu am spus: „Ei nu mă vor crede.” El a spus: „Două semne ți se vor da, ca și prorocului Moise. Astfel oamenii vor crede.” Unul dintre semne era descoperirea tainelor inimilor oamenilor.

Tu nu ești aici pentru tine. Deși ești nervoasă și epuizată, este din cauza bolii acestui copil. Copilul este suferind. Doctorii l-au abandonat. Are leucemie. Așa este? Ai adus copilul din afara orașului. Ai călătorit venind din vest în est. Ai venit dintr-un stat muntos; Pennsylvania. Cred că orașul se numește Chambersburg, sau așa... Este corect? Adu copilul la mine.

Surioară dragă, dacă Domnul Isus ar fi fost aici, Și-ar fi pus mâinile peste tine și moartea te-ar fi părăsit și ai fi trăit. Crezi tu că eu sunt slujitorul Lui? Și atunci eu îmi pun mâinile peste copil în locul Lui, și cer ca demonul să părăsească copilul, și viața să vină în copil și să trăiască și să fie vindecat. Ieși din copil, Satană. Prin autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu, cu un dar divin susținut de un Înger, îți poruncesc să părăsești copilul; ieși afară din el. Amin.

Tu crezi că te vei face bine, nu-i așa, soră? Dumnezeu să te binecuvânteze! Întoarce-te și fă cu mâna spre adunare. Dumnezeu să te binecuvânteze! Fetița cu o credință uimitoare, va fi bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, dragă. Mergi, și scrie-mi o scrisoare.

Credeți că eu sunt prorocul Lui... robul Lui? Credeți că Dumnezeu este aproape, prin Duhul Său, și ceea ce se întâmplă acum

vine de la Domnul Isus? Nu sunt eu; eu sunt doar un om. Da, dacă Dumnezeu îmi va permite să știu ce nu este în regulă cu voi, ca o dovadă că eu sunt prorocul Lui care stă aici și descoperă adevărul... așa cum i-a zis El femeii de la fântână: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău.” Ea a spus: „Eu nu am bărbat.” El i-a spus: „Ai avut cinci.” Ea a zis: „Văd că ești proroc.” Acum, El a făgăduit că va trimite înapoi același Duh care a fost peste Fiul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt care să fie cu noi și să locuiască în noi până la sfârșitul lumii. Credeți aceasta? Iar El poate să vă cunoască necazurile acum, nu-i așa? Tu ai probleme cu inima. Corect?

Să se ridice în picioare toți cei care suferă cu inima. Voi puteți fi vindecați chiar acum, indiferent ce probleme ați avea cu inima.

Doamne Dumnezeule, Tu cunoști puterea noastră și știi ce slabi suntem noi și cât de... Dar Doamne, noi știm cât de puternic ești Tu. Iar doctorii nu pot să facă nimic pentru bolile de inimă. Dar Doamne, cine a făcut inima? Tu ai făcut-o.

Și acum eu mustru această putere demonică ce-i ține pe acești oameni bolnavi de inimă. Să iasă afară din fiecare dintre ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Eu vreau doar să-ți spun ceva. Acum te simți altfel față de cum te-ai simțit vreme îndelungată, nu-i așa? Acum, pentru ca oamenii s-o știe, este într-adevăr un duh întunecat. Tu ai suferit tare. Și acum a trecut. Tu ești vindecată. Eu tocmai ți-am spus despre asta. Da. Tu ești bine.

Bine. Aveți credință în Dumnezeu, vă rog. Fiecare într-un singur gând, aveți credință.

Bună, domnule. Noi nu ne cunoaștem, dar Domnul Isus ne știe pe amândoi. Corect? Dumnezeu din cer, Care a făcut cerurile și pământul, și locuiește în Isus Hristos, a făgăduit că se va întoarce în noi și lucrările pe care le-a făcut El le vom face și noi. Crezi tu că eu sunt prorocul Lui? Motivul pentru care spun acest lucru este că îngerul Domnului mi-a spus: „Fă-i pe oameni să te creadă. Iar dacă nu te vor crede, atunci vei cunoaște tainele inimilor lor și atunci ei vor trebui să te creadă.”

Dar tu mă crezi. Și pe lângă asta, și tu ești un slujitor al evangheliei. Tu ești aici pentru o cauză nobilă. Nu ești bolnav. Tu dorești ca în comunitatea ta să aibă loc o trezire de modă veche. Pentru asta te rogi tu. Noi toți dorim acest lucru. Haideți să ne ridicăm în picioare, pentru o trezire de modă veche.

Dumnezeule Atotputernic, Care ai făcut cerurile și pământul, te rog acum ca fiecare putere demonică din această clădire să fie zdrobită, și puterea lui Isus Hristos să se descopere. Doamne, suntem slabi, dar nu învinși... Satană, îți poruncesc în Numele Domnului Isus Hristos să ieși afară din oameni. Ridicați-vă din scaunele cu rotile, voi cei infirmi. Lăudați-L cu toții. >>

Haideți să mai cântăm odată „Numai să crezi”.

Noi am cântat aceste cuvinte prin credință. Vreau să spun că noi suntem aici ca să credem tot așa cum au crezut cei de acolo, și să-L experimentăm pe Dumnezeu în același fel. Nu este numai o lecție, ci același Domn Isus Hristos este în mijlocul nostru. El este prezent. Și dacă aici sunt unii care au vreo boală incurabilă, și doctorii cu adevărat nu mai pot să facă nimic... – eu nu vorbesc aici despre o răceală sau vreun lucru ușor, de felul acesta, care vine și trece. Ci dacă este ceva cu adevărat în necaz, și rugăciunea lui încă nu și-a primit răspunsul, și el s-a rugat pentru vindecare iar vindecarea încă nu a avut loc, aveți curajul, aveți credința să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvântul Său. Puteți să spuneți cu încredere prin credință: „Doamne iubit, ceea ce ai făcut Tu atunci acolo, este ceea ce făceai Tu când umblai pe acest pământ. Și astăzi Tu lucrezi la fel.” Noi nu putem să dăm la o parte ceva din aceasta. Nu putem să scoatem afară ceea ce nu vrem să credem. Sau să primim ce vrem, și să respingem ce nu ne convine. Noi trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu în întregime, să-l credem, și Dumnezeu îl va confirma. Vă rog nu vă îngrijorați: Dumnezeu și-a asumat răspunderea pentru Cuvântul Său. „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.” 2 Cor. 1:20

Două lucruri ne-au fost evidente: vindecările au fost unul dintre ele, iar celălalt este că o trezire biblică poate să aibă loc în Biserică. Și cu toții vrem lucrul acesta. Cu toții avem nevoie de aceasta: o nouă trezire prin Duhul Sfânt. Fără să vă închideți ochii sau să vă aplecați capetele, puteți privi acum spre Dumnezeu nostru! Câți sunt aici care au cu adevărat necazuri, și de asemenea necazuri trupești, și care au nevoie de vindecare, ridicați-vă mâinile. Da, sunt destul de mulți. Da. La Dumnezeu nu contează câți sunt. El este credincios, este adevărat și așa cum a lucrat cu primii trebuie să lucreze și cu ultimii. El nu poate să facă nici o excepție. N-o poate face. Noi putem face excepții, dar Dumnezeu nu poate. Dacă venim la El prin credință, atunci astăzi El este obligat față de Cuvântul Său, la fel ca și atunci când umbla pe acest pământ și când se împlinea Isaia 42. Zilele Bibliei sunt iarăși aici, - aceleași binecuvântări, darurile Duhului Sfânt, confirmarea Cuvântului. Și așa cum am auzit, Evanghelia n-a venit numai prin cuvinte, ci în puterea Duhului Sfânt. Dumnezeu Își dovedește puterea Lui, puterea de înviere care poate să transforme un trup muritor într-un trup de slavă, care poate de asemenea să vindece mădulare, făcându-le întregi. Se poate întâmpla astăzi aici! Noi credem și ne rugăm împreună. Și facem acest lucru acum, în credință. Și toți se roagă pentru ceilalți, și cred că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Său.

Doamne iubit, Dumnezeul Veșnic Credincios, întreaga biserică venim înaintea prezenței Tale sfinte, ca să-Ți mulțumim azi că Te-ai descoperit ca fiind același și în vremea noastră. Noi nu întrebăm „Unde este Dumnezeu?” ci spunem că Dumnezeu este prezent ca să-Și confirme Cuvântul Său, ca să vindece. Întinde-Ți brațul ca să se facă semne și minuni în Numele Robului Tău celui sfânt, Isus Hristos. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Îți mulțumim. Îți mulțumim. Îți mulțumim. Îți mulțumim. Îți mulțumim. Aleluia. S-a isprăvit. Vindecarea, vindecarea a avut loc. Fiți vindecați prin puterea lui Dumnezeu în Numele Sfânt al lui Isus.

Frați și surori, scumpi prieteni, ca din cer senin m-am gândit la Fapte 4. Acum vă rog să fiți cât se poate de atenți ca să recunoașteți de ce biserica primară se ruga cu totul altfel decât o facem de exemplu

noi azi. Vă citesc din Fapte 4 de la v. 24: „Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărește neamurile, și pentru ce cugetă noroadelor lucruri deșarte? Împărații pământului s-au răsculat, și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.” În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus ...” Aici se vorbește despre Isus ca în Isaia 42, El este văzut ca Rob. Ca Rob El a fost Prorocul. Robii erau proroci, iar prorocii erau robi ai lui Dumnezeu. Citesc din nou, în vederea slujbei pe care am văzut-o azi: v. 27: „În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadelor lui Israel, ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.” S-a împlinit deci hotărârea mai dinainte (predestinarea – n.tr.) a planului divin. „Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor...” – acum sunt incluși oamenii lui Dumnezeu ca robi pentru că ei participă la slujbă: slujba continuă prin slujbele din biserică. Apoi spune mai departe: „...dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala, și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus.” Mai întâi David fusese robul prin care a vorbit Dumnezeu; apoi a fost Isus Hristos, Fiul lui David, și după aceea urmează robii lui Dumnezeu puși în slujbă de Domnul în biserica primară. Nu este slujba noastră, ci este slujba Domnului. Dumnezeu ne slujește nouă. Binecuvântat și laudat să fie Numele Domnului. Este nevoie de descoperire ca să vedem toate aceste lucruri și legături. Dar mulțumiri lui Dumnezeu.

Frați și surori, dacă este scris: „Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” atunci trebuie să fim atenți la aceasta. Și este scris că se va arăta Fiul omului. Toate acestea s-au întâmplat! Mulțumiri Dumnezeului Celui Viu. Nu este totul scris într-un singur verset sau într-un singur capitol, însă totul este scris în Scriptură. Totul este scris într-o singură Carte iar Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în

toate detaliile. Binecuvântat să fie Numele Domnului, Dumnezeuul nostru. Dumnezeu este prezent.

Haideți să mulțumim din nou cu toată inima.

Doamne iubit, noi Te rugăm la sfârșit ca atunci la început: întinde-Ți brațul Tău. Noi punem mâinile însă Tu ești Cel care vindecă, Tu ești Vindecătorul! Aleluia. Slavă Ție. Atinge-i pe toți. Lucrează Tu. Dăruiește descoperire prin Duhul Tău cel Sfânt. Aleluia. O, Dumnezeule. Aleluia.

Domnul ne-a cercetat. El este în mijlocul nostru. Se poate întâmpla totul: mântuire, vindecare, eliberare. O, Doamne iubit... Aleluia. Aleluia.

Să citesc și din prorocul Isaia ca să știe toți că așa este scris? Isa. 42 de la v. 1: „Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu...” „Tu ești Fiul Meu în care îmi găsesc plăcerea.” „Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.” O, aleluia. Mulțumiri lui Dumnezeu. Am putea să citim mai departe: „Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucusul care mai arde încă, nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui.” Aleluia. Binecuvântat și laudat să fie Domnul, Dumnezeuul nostru, din veșnicie în veșnicie.

Câți au crezut și au primit vindecarea? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vrem să auzim mărturii despre ceea ce a făcut Dumnezeu în seara aceasta, în prima adunare din acest an. Așa să fie. Și să-i placă Domnului ca toate adunările să fie o binecuvântare pentru toți.

Știu că astăzi sunt și oameni veniți pentru prima dată. Domnul Dumnezeu poate să vorbească fiecăruia. Noi nu trebuie să dăm nici o explicație. Când vorbește Domnul, este suficient de clar pentru fiecare căruia i-a vorbit. Și să nu fie aici nimeni căruia să nu-i fi vorbit Domnul, iar dacă s-a întâmplat pentru prima dată, atunci să nu fie și pentru ultima dată. Cum a spus prorocul Isaia: „Dacă vreți să mai auziți, veniți din nou și întrebați.” Noi venim din nou și din nou, și Dumnezeu va continua să vorbească.

Te rog frate Rus spune câteva cuvinte.

Eu cred că putem doar să-I mulțumim Domnului, pentru lucrarea puternică pe care a început-o în zilele noastre. Putem să spunem cu adevărat că s-a făcut lumină în timpul serii. Adevărata Lumină a sosit. Cum a fost în zilele acelea, la fel și în timpul nostru. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru asta. Și nu putem să facem altfel, decât să-L slăvim. Noi dăm toată slava numai lui Isus. Așa cântăm, dar nu numai cu buzele ci cu fapta îi dăm Lui slava și cinstea. Iar acum vrem să cântăm această cântare – „Noi îi dăm lui Isus toată slava.” [Se cântă – n.tr.]

Dumnezeule credincios, primește cinstea, lauda și slava și adorația, din nou, din inimile și gura noastră. Să fie cu noi cum s-a întâmplat în zilele acelea, Doamne. Când au auzit Cuvântul Tău, ei au fost străpunși în inimă și au întrebat „Fraților, ce trebuie să facem?” Și apoi Tu ai dat răspunsul. Doamne, noi știm ce trebuie să facem, noi ne-am pocăit și de repetate ori ne pocăim. Noi venim așa cum suntem. Tu știi că noi suntem slabi și nenorociți, dar ne încredem în Tine și Tu ne vei duce până la sfârșit. Binecuvântat să fie Numele Tău minunat. Aleluia.